

Mor Pilar Malla, directora de Càritas Diocesana de Barcelona entre 1993 i 1998

- Sota la seva direcció, Càritas va consolidar el pas d'un model assistencial a una acció social centrada en la promoció, l'autonomia i els drets de les persones
- La seva empremta perdura en projectes i entitats que avui continuen transformant vides, com la Fundació Formació i Treball, la Fundació Habitatge Social o el Centre Català de Solidaritat (CECAS)

Barcelona, 17 de setembre de 2026 - Pilar Malla i Escofet (el Pont d'Armentera, Alt Camp, 9 de setembre de 1931 – Barcelona, 16 de setembre de 2026) ha mort a 95 anys. Mestra i diplomada en treball social, destaca **la seva vinculació amb Càritas Diocesana de Barcelona, i el fet de ser la primera Síndica de Greuges de Barcelona.**

Va treballar a Càritas Diocesana de Barcelona com a responsable del Departament d'Acció Social entre 1974 i 1978, a partir de l'any 1981 fins al 1993 s'hi va reincorporar com a secretària general i en fou la directora entre 1993 i 1998.

Més enllà de la seva vinculació amb Càritas, des del 1978 fins al 1981 fou nomenada cap dels Serveis Socials de la Generalitat de Catalunya. També fou una de les persones fundadores i vicepresidenta (1995 – 2016) del patronat del Centre Català de Solidaritat (CECAS), fundació promoguda per Càritas Catalunya que treballa amb persones en situació de drogodependència.

Pel que fa a la seva vinculació institucional i política, va ser elegida **diputada en el Parlament de Catalunya com a membre de Ciutadans pel Canvi, en la llista del Partit dels Socialistes de Catalunya l'any 1999. Del 2004 al maig del 2010 va ser síndica de greuges de Barcelona.**

Fou guardonada amb el Memorial Joan XXIII per la Pau (1985), el Premi d'Honor Lluís Carulla (1988), la Creu d'Or de l'orde civil de la Solidaritat Social del govern espanyol (1996) i **la Creu de Sant Jordi (2004).**

Un canvi de mirada en l'acció de Càritas

Sota el seu lideratge, **Càritas va passar d'un model assistencial a una manera de fer que apoderava la persona, la posava al centre i li donava més autonomia.** Va treballar intensament per fer visible la realitat de la pobresa i per impulsar **respostes socials que no es limitessin a pal·liar les necessitats, sinó que contribuïssin a l'autonomia de les persones.** Per Malla, cada persona s'havia de tractar de manera específica. “La caritat, l'ajuda a l'altre, vol dir amor. I amor és estimar els altres com a tu mateix. Si estimes els altres com a tu mateix, fes per als altres allò que tu voldries”, afirmava. En aquest sentit, defensava que **Càritas no és només ajudar els pobres, sinó brindar-los les eines, les oportunitats per sortir-se'n.** “Al final, es tracta de fer que la gent no depengui de tu sinó que es valgui per si mateixa”, deia.

Davant la notícia de la seva mort, el director de Càritas Diocesana de Barcelona, Eduard Sala, ha destacat que **"Pilar Malla va ser una de les persones que més va contribuir a**

modernitzar l'acció social de Càritas i a situar la persona al centre de tota intervenció". Sala ha remarcat que el seu llegat "continua viu en molts dels projectes i serveis que avui desenvolupem i en la convicció que la millor ajuda és aquella que genera autonomia i esperança".

"Pilar Malla va entendre que la lluita contra la pobresa no consistia només a donar resposta a una necessitat immediata, sinó a generar oportunitats perquè les persones recuperin autonomia i exerceixin plenament els seus drets", afirma Sala.

Durant el seu mandat es van promoure casals infantils als barris més desfavorits com el Centre Obert Torre Baró, pisos d'acollida familiar per a dones, colònies, el servei d'atur, es va donar resposta a les persones grans beneficiàries del FAS (Fons d'Assistència Social), o fomentar serveis de drogodependència per a persones que tenien problemes d'alcoholisme, d'on posteriorment va sorgir el Centre Català de Solidaritat (CECAS). Fou en aquest moment en què també nasqueren moltes de les fundacions i cooperatives vinculades a Càritas: la Fundació Foment de l'Habitatge Social, la Fundació Formació i Treball o la Cooperativa Feines de Casa, entre d'altres.

Per Malla, era important cercar sortides col·lectives, cooperant amb institucions públiques i privades que en molts casos disposaven de més recursos i competències. Bona prova d'això és la implicació de Càritas en l'aprovació l'any 1997 de la Renda Mínima d'Inserció (RMI) al Parlament de Catalunya, que es va convertir en un dret per a les persones en situació de pobresa i vulnerabilitat.

"A Càritas recordarem Pilar Malla com una dona compromesa, valenta i profundament humana. El seu llegat va més enllà dels càrrecs que va exercir: perdura en la manera d'acompanyar les persones, de defensar-ne la dignitat i de construir una societat més justa i fraterna", afirma l'actual director de Càritas.

Per Pilar Malla, l'esperança, la caritat i l'amor han sigut els motors que l'han impulsat a dedicar-se als més pobres. **"L'amor de Déu és molt important i certament dona sentit a la meua vida. I sí, m'ha atret també l'esperança. És la tríada que genera energia: la Fe, l'Esperança i la Caritat"**.